

בס"ד כ' אייר ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 19:04
צאת השבת - 19:56
רבנו תם - 20:47
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 911
@ ניתן להקדיש העלון והשיעור בלוויין של
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א, לרפואה, ברכה, פרנסה
טובה, זיווג, הצלחה, זש"ק ולהבדיל לעילוי נשמת
יקיריכם. טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י



בדוק ומנוסה-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית ב"אוהל-מועד"
השיעור בלוויין יחל ב- 21:30
מעיניי הפרשה:

פפטידיון: "ויאמר ידפיחון"
(ירמיה לבי)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

פרשת בהר

השבת לה' לעומר, פרקי אבות - פרק ד'

שתהיו חיים שווים, אל תקחו ריבית, כי בריבית רוצה המלווה שהימים יחלפו מהר שיוכל לקבל יותר ריבית, ואילו הלווה רוצה שהימים יתנהלו לאיטם, כדי שהריבית לא תגדל כל כך מהר. יוצא שאין הם חיים בשווה, לכן אל תקח מאתו נשך ותרבית, ואז "וחי אחיך עמך". (אמרי חיים)

"ויתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע" (כ"ה - י"ט)
שואל ה"אור החיים", אחרי שהתורה הבטיחה כי הארץ תתן פריה, לשם מה היה צורך בהבטחה "ואכלתם לשבע"? ומתריך: טבע האילנות, כשיש עודף פרי על העץ, חסר בטעם הפירות. ולכן מבטיחה התורה "ואכלתם לשבע", שיהיו הפירות שלמים גם באיכות וגם בטעם.

"את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך"
רבי זלמן סורוצקין כותב בספרו "אוזניים לתורה", מרוב תאוותם של המלווים להלוות בריבית, הם לא בודקים אם יש ללווה בכלל אפשרות להחזיר את ההלוואה, את הקרן בלבד. וזהו שאמרה תורה "את כספך", היינו את הקרן, "לא תתן לו", כי יש חשש שהוא בכלל לא יוכל להחזיר לך, וכל מה שאתה להוט להלוות לו כי אתה נותן עיניך "בנשך".

"ולא תנו איש את עמיתו" (כ"ה - י"ז)
הגמ' בבבא מציעא (נ"ט): אומרת, כל השערים ננעלו, חוץ משערי אונאה. וכל כך למה? אומר רבנו בחיי, לפי שהמתאנה מצטער ביותר ומחליש דעתו וליבו נכנע על צרתו, ומתפצל מתוך דאגת ליבו בכוונה, ונשמע.

"ע' וא' הם אותיות המתחלפות ואפשר לקרוא במקום זה לא תונו איש את עמיתו, פירוש לא להונו את עצמו.

פינת הניבים והפתגמים
פֶּאֶרְבָּה לָרֵב = מִסְפָּרָם הָיָה רַב עַד שֶׁהִסְפִּיק בְּשִׁבִיל לְהִשְׁתַּוּת לְמַחְנֵה אֶרְבָּה הַנּוֹהֵג לְהִשְׁחִית אֶת יְבוּל הָאָרֶץ. אֶרְבָּה = שֵׁם פְּלָלִי לְחַגְבִּים נוֹדְדִים בְּעֵלֵי רָגְלִים אַחֲרָיוֹת הַזְּקוֹת וְכַנְפִּים לְעוֹף.
דוגמה: הִקְהַל הָעָצוּם שֶׁנִּתְאַסַּף בְּבֵית הַמֶּדְרָשׁ דּוֹמָה לְהִנְיָה פֶּאֶרְבָּה לָרֵב.
מקור: וַיִּמְדֹּן וַעֲמֶלֶק וְכָל-בְּנֵי-קָדֵם נוֹפְלִים [חֻנְיָם] בְּעַמְקָם פֶּאֶרְבָּה לָרֵב. [שׁוֹפְטִים ז' יב]. (גיבונוכו)

- ← מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'"
- ← מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
- ← כי ימוך אחיך - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
- ← איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
- ← לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.

"ויתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה" (כה, יט)
אומר רבי יששכר דב מזלוטשוב: תנאי אחד יש לקבייה להתקיימות כל הברכות: "וישבתם לבטח" - כשיהיה לכם ביטחון בה', תשבו לבטח.

"כי גרים ותושבים אתם עמדי" (כ"ה כ"ג).
הקב"ה אומר לבני ישראל: ביני וביניכם - קיים תמיד יחס של גרים ותושבים. אם אתם רואים עצמכם כגרים בעולם, כי כל קיומכם כאן אינו אלא לפי שעה כפרוזדור, אזי הנני תושב בקרבכם ושכינתי שרויה תמיד ביניכם. אבל אם אתם רואים עצמכם כתושבים קבועים בעולם, אזי הנני כגר בתוכם. (אהל יעקב)

"ואם לא מצאה ידו די השיב לו" (כ"ה - כ"ח)
"ידו דיי" נקרא ישר והפוך. בספר "נחלת אליהו" רמז בזה למה שהגמ' אומרת במסכת שבת (קנ"א): על עניות ועשירות "גלגל חוזר בעולם".

"או דודו או בן דודו יגאלנו" (כ"ה - מ"ט)
בספר "אוצר אפרים" הביא בשם ה"דגל מחנה אפרים" רמז נחמד בפסוק. הגמ' בסנהדרין (צ"ח): מביאה מחלוקת מי יהיה המשיח, דוד המלך בעצמו או בן דוד. וזה מרומז בפסוק, ש"דדו" כתוב בכתוב חסר, שהן האותיות של דוד, אי"כ "או דדו", היינו דוד בעצמו, "או בן דדו", היינו בן דוד "יגאלנו".

הסידור ממשול מדד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מלווה בריבית לא יקום!

"אל תקח מאתו נשך ותרבייה"

נשך הוא תשלום שמשנתנה לפי משך ההלוואה - ככל שהלווה מחזיר את הכסף מאוחר יותר, הסכום שהוא צריך לשלם גדול יותר (כמו נשיכה, שגורמת לנפיחות הולכת וגדלה).

תרביית היא תשלום חד-פעמי. ע"פ הרמב"ן.

אמרו חז"ל: מי שملווה בריבית אינו עומד בתחיית המתים! מבאר הכתב סופר זצ"ל:

שאפשר לומר שהטעם לזה הוא שהרי בפסוק הקודם כתוב "וחי אחיך עמך", כה עני חשוב כמת וע"י שנותן לו צדקה ומפרסו הוא מחיה אותו ומקיים את נפשו. כמו כן המלווה לעני בשעת דוחקו כדי שיוכל לפרנס את עצמו הוא גם כן מחיה אותו.

מה שאין כן כשלוקח מאיתו נשך (ריבית) הרי הוא נושך אותו בזה, ומגרע ממנו עד לבסוף לא נשאר מאומה בידו והוא ממיתו, תחת שהיה לו להחיותו, ולכך מי שעוזר לעני ומלווהו בשעת הצורך הוא כמחיה מתים, וזה שמלווהו בריבית ראוי לו שלא יעמוד בתחיית המתים...

בניד כשתילי זתים - חינוך

פחד הנגרם באשמת ההורים, הוא זה הנוצר משהם עוזבים את הבית בשעות הערב מבלי ליידע את ילדם. ההורים אמנם שלווים למדי בהשאירם אותו עם בייביסיטר, אך כשהילד בן החמש ומטה מתעורר ומגלה לפתע כי הוריו אינם בשטח, הוא נבהל מאד, ואת החרדה האוחזת בו יקשה לשחרר עוד זמן רב. אם הילד די נבון, תמיד עדיף שאנו נהיה המודיעים לו על עזיבתנו את הבית בתוספת הבטחה שנזדרז לשוב. על אם הוא יבכה למשמע הבשורה, לא יהיה זה בכי של חרדה ובהלה, אלא בכי של צער וגעגועים - ניסיון לסחיטת הבטחה שלא נעזבו בידיים זרות. לעומת זאת אם נעזבו מבלי להודיעו, והדבר יוודע לו מאוחר יותר - הוא עלול להיכנס למעגל של פחדים קבועים וסייטים באבדו את האמון ואת הביטחון בנו. 'האם יחזרו הביתה? שואל הוא את עצמו מפחד - 'ומה יהיה אם לא? והיכן הם בכלל? ובאורחת זו, שנתקעה כאן פתאום, הוא ודאי אינו נותן כל אמון. מן הראוי להיזהר מצעדים 'חינוכיים' שכאלו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בליווי כל מצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לעיס

בתיקו בינה וחסדיה

פרכה והצלה

לריון וקרן מוסאי
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה

פרכה והצלה

לניסים וטובה לכלי
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות זיווג הגון לילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

פרכה והצלה

לנפשיה ומירי אסגלי
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות זיווג הגון לילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

כל הישועות והברכות

ליצחק ולידה הרוני הייו
שתמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה, זיווג הגון במהרה משורש שמתם לאורט, אושרית ודינאל-שמואל הי"ו להבדיל לעני טובה בת שאוקט ז"ל

כל הישועות והברכות

לאתרים וזייה ככפון הייו
שתמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה, רפואה שלימה לאהרון בן זיוה ואחיה עזיז בן אורטל להבדיל לעני ואסנת בת עזיזה ז"ל

פרכה ואיחוליס

לאייל ויטלס אברהם
להולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעליח בכל דרכיו ומעטב בכל דמיטב וברכה והצלחה לניצה אברהם ולבני ושושנה ג'מיל

פרכה ואיחוליס

לאליאור ועדי יעקובי
להולדת התאומות יה"ר שתגדלנה כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתן וברכה והצלחה בכל דרכיהן ונחת ושלווה ליצחק ורינה יעקובי לדוד וגילה גלעד

פרכה והצלה

לשלמה ויילה בנישו
וכל משפחתם שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. זיווג הגון במהרה לבנותיהם

מזל טוב ואיחולים לבבנים

לניר ואסנת מישולם
לאייל ומוריה וכל
לנישואי רותם עם מו"צ י"ח שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "עני הגפן בעני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרכה והצלה

לדוד ושריף כהן
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיזכו במהרה לבנים זכרים

פרכה והצלה

לרמי לבאי
בן רחל הייו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. הצלחה בניתוח ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו זורית

למשפחת שושן היקרה

צוות העלון משתתף בצערכם בפטירת האב הצנוע והענו **יעקב שושן** בן שמחה ז"ל נשגר נתחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שר אבלי ציון ולא תדעו עוד צער.

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו אברהם מוסאי
בן יהודה וחננס ז"ל השבת פקידת שנתו 18:00 - 12:30 עליה לבית המלמן מנחה ברכות בבית המנוחה "ביתפילה למשה"

לע"י הצנועה והענוה

אוסנת (חיה) כלכון
בת עזיזה ז"ל ביים חמישי כה' אייר 18:00 עליה לבית המלמן מנחה ברכות בבית המנוחה

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו מאיר בנישו
בן מסעודה ז"ל כה' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענוה
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיזכו במהרה לבנים זכרים

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיזכו במהרה לבנים זכרים

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיזכו במהרה לבנים זכרים

פרכה והצלה

לע"י הצנועה והענוה
שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיזכו במהרה לבנים זכרים

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הייו אדר ישראל בן שרית הייו משה נאמן בן מרים הייו אברהם נאמן בן מרים הייו מרדכי עמרני בן רבקה הייו ישראל פרגי רפאל בן מרים הייו באבאי באבאי בן מורית הייו יהונתן אייאלי בן שרה הייו שבתי מוסאי בן נהיית הייו אלה בניאן בת אורה מנב"ת

לע"י הצנועה והענוה

משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל משה מזרחי בן מרים ושאל ז"ל ירון סימונה בן רחל ז"ל יצחק נאמן בן שרה ז"ל משה מוסאי בן אסתר ז"ל סיגלית סמדר כלימי בת דינה ז"ל רחל חמנון בת מסעודה (מזל) ז"ל גוהר-לירי בת יעל יוסף ז"ל מרים בת רחל ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

במה לחם יש לאכול בשבת?

שאלה: כמה לחם חובה לאכול בסעודות השבת?

בגמרא במסכת שבת (דף ק"ז ע"ב) תנו רבנן, כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת? והשיבו בגמרא, שיש לאכול בשבת שלש סעודות. ודרשו כן רבותינו מהפסוקים כמו שמבואר שם. (וכפי שנוהגים לאכול סעודה אחת בליל שבת, אחת בבוקר יום השבת, ואחת בצהריים) וכתבו כמה מרבתינו גדולי הראשונים (בעל הלכות גדולות ותשובות הגאונים ומהר"י אלברצלוני בספר העתים ועוד), ששיעור האכילה שחייב אדם לאכול בכל סעודה, הוא כביצה פת (לחם). כלומר, חייב כל אחד ואחת לאכול בכל סעודה לכל הפחות חמישים וארבעה גרם פת. וכן העלה מרן החיד"א בספר ברכי יוסף (סי' רצ"א סק"ב). וכן נראה מדברי מרן השלחן ערוך (סימן רצא סעיף א).

אלא שיש חולקים וסוברים שדי באכילת שיעור כזית פת בכל סעודה, שהוא שיעור עשרים ושבעה גרם. ויש מסבירים כן אף בדעת מרן השלחן ערוך. ולפיכך כתבו כמה פוסקים, שאדם חולה וכיוצא בזה שקשה לו לאכול כביצה פת, רשאי להקל ולהסתפק באכילת כזית פת בלבד. אולם מעיקר הדין כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, ששיעור סעודת שבת הוא בכביצה פת, וכמו שכתבנו. אין לברך ברכת המזון אחר אכילת פת אלא אם אכל כזית פת תוך כדי סעודת אכילת פרס, כלומר שיקפיד לאכול שיעור כזית פת ביעור שיעור זמן של לכל היותר כשבע דקות וחצי. וכן בסעודות שבת חובה על כל אדם להזיז לאכול פת לחם בשיעור כזית (דהיינו שיעור עשרים ושבעה גרם) בתוך שבע וחצי דקות. שאם לא כן, לא יוכל לברך ברכת המזון ולא יצא ידי חובת סעודת שבת. ועל כן יש להזהר כל אחד ואחד, חכם עיניו בראשו, להקפיד תמיד לאכול בתחילת הסעודה פת כשיעור כזית תוך שבע וחצי דקות, ואחר כך יאכל משאר המאכלים, כדי שלא יבא לידי אכילה גסה, ויברך ברכת המזון שלא כדין. ואחר שיאכל פת כשיעור, יוכל לאכול מה שירצה.

חלות מתוקות

מכאן נבא לדון אודות החלות המתוקות המצויות בזמנינו, שאמנם מורגשת בהן היטב המתקנות, אבל בודאי אי אפשר לומר ש"הדבש והתבלין עיקר" אלא מטרת הדבש או הסוכר רק לתת טעם טוב בחלה. ולפיכך לדעת הרמ"א ולמנהג אשכנז ברכת החלות המתוקות היא "המוציא לחם מן הארץ", ויוצאים בהן ידי חובת סעודת שבת. וכן גם כתב הרמ"א בדרכי משה (אות ב') שבשבתות וימים טובים מברכים המוציא וברכת המזון על החלות המטובלות הרבה, והתבלין (כגון סוכר וכדומה) ניכרים בהם בטעם ובמראה. אולם לדעת מרן הבית יוסף, לא קבעו חכמים ברכת המוציא וברכת המזון, אלא על לחם שנעשה מעיסה שנלושה במים, אבל כל שיש בה תערובת ממי פירות (כגון מיץ תפוזים) או תבלין (כגון סוכר ודבש), אם טעם התערובת ניכר בעיסה ברכת הפת הזו "בורא מיני מזונות". אולם ברור שאף לדעת מרן, אם לא עירבו בעיסה אלא מעט שמן וסוכר, באופן שטעמם אינו ניכר כלל, כמו בלחמים המצוים בזמנינו, בודאי שברכתם "המוציא לחם מן הארץ", ורק אם ניכר טעמם ממש, כמו בחלות מתוקות, ברכתם "בורא מיני מזונות".

לפיכך, לדעת מרן הבית יוסף שקבלנו הוראותיו, אין לברך על חלות מתוקות ברכת "המוציא" אלא ברכת "מזונות", כדין עוגה, ולפיכך אין להן דין לחם כלל.



מכל מלמד" השכלתי

בספר 'מי השילוח', לאדמו"ר מאיזביצא, הוא עומד על יסוד נפלא, לחג השבועות:

הזהר הקדוש לפרשת יתרו כותב:

"וַיְהִי כִּי שִׁנִּי עֶשְׂרֵן כְּלוּ" (שמות יט, יח) - עֶשְׂרֵן ראשי תיבות: **עולם שנה נפש**.

הוא מסביר את הכוונה של כל אחד מהמילים:

עולם = הכוונה למקום = הר סיני.

שנה = הכוונה לזמן = חג עצרת.

נפש = הכוונה לאנשים או אדם = עם ישראל שקיבלו את התורה.

כאשר הר סיני - יום קבלת התורה, היה חיבור של עולם שנה נפש.

הזהר הקדוש כותב, שגם יום הכיפורים, מהווה את החיבור של עולם שנה נפש באופן הבא:

האיש הקדוש ביותר - כהן גדול (נפש).

ביום הקדוש ביותר - יום הכיפורים (שנה - זמן).

במקום הקדוש ביותר - קדש הקדשים (מקום).

האדמו"ר מאיזביצא מחבר את המצוות בפרשה לנושא של עשן (עולם, שנה ונפש) בדרך הבאה:

הקב"ה בחר בשלושת המצוות כאן בפרשה - שמיטה, יובל וריבית, כנגד עולם שנה נפש.

האדם מחובר לקרקע העולם - למקום.

האדם מחובר לנפש, הכוונה לעבדים.

והאדם מחובר לזמן, הכוונה לריבית.

אומר הקב"ה - בוא ותנתק משלושת הדברים, שנחשבים עולם שנה נפש.

א. תשמור שמיטה ותנתק מהקרקע שלך, כי הקרקע שלך מחברת אותך למקום... שנה אחת אל תעבוד ותן לאדמה לנוח.

ב. תשמור יובל - שחרר עבדים - תנתק גם מהעבדים ששירתו אותך נאמנה עד כה. מדובר באדם ששולט על עבד חמישים שנה! הוא קנה אותו, כשהוא היה בחור בן 13... תפס אותו שהוא

גנב, אמר "בוא, אני אשקם אותך"

אין לאדם דבר יותר קשה, יותר משחרור עבדים... דיברנו על זה בעבר, הקב"ה עוד

במצרים, מצווה על שחרור עבדים.

העבד כבר מכיר את האדון שלו בכל דבר. בגיל שבעים, אומר לו האדון - "לך הביתה" יש לך

פנסיה מוקדמת - זה דבר שאיננו פשוט כלל.

ג. אל תלווה בריבית ותנתק מהזמן שהכסף יכול לעבוד בשבילך ולהעשיר אותך. בטבע האדם שרוצה להרוויח, על כך שהכסף שלך נמצא זמן

מסוים אצל השני. קשה לחשוב שהייתי יכול להרוויח אבל ה' ציווה אותי לעזור לשני שיתפתח (כביכול על חשבוננו...)

אומר האדמו"ר מאיזביצא - אמר הקב"ה - אני רוצה שתנתק, גם מהעולם (קרקע), גם מהנפש

(אדם) וגם אני רוצה שתנתק מהמושג של זמן!

הקב"ה דורש: אני רוצה שתנתק מן - עולם שנה נפש ותתחבר ל - עולם שנה נפש רוחני.

"איך לא הוצאתי את הראש מהמים"

משפחה אחת יצאה לחופשה בטבריה. האישה ושתי הבנות ירדו לכנרת לשחות. והבעל הלך להתפלל אצל רבי מאיר בעל הנס. הילדות נכנסו למים כשלתע הגדולה, שלא ידעה לשחות, מעדה, נסחפה עם הזרם למים העמוקים והחלה לטבוע.

האם, על החוף, ראתה את בתה שוקעת ומתחננת על חייה, ומכיוון שגם היא לא ידעה לשחות, היא רצה לכביש ובייאוושה החלה לסמן למכוניות החולפות שהיא זקוקה לעזרה. מכוניות רבות חלפו על פניה, צפרו לה, סימנו לה לזוז, צעקו עליה, עד שלבסוף עצר מישהו. מהמכונית יצא גבר לבוש חליפה נאה ושאל מה קרה. "הבת שלי טובעת", האם צרחה אליו.

"אל תשכח שאתה אחרי התקף לב", הוא עוד שמע את אשתו צועקת אחריו, בעודו מסיר את מעילו מעליו ורץ אל המים. הוא צלל פנימה ועלה בחזרה, מושך אחריו ילדה קטנה. האם נשמה לרווחה לרגע, עד שקלטה שזו בתה הקטנה, שכנראה קפצה למים כדי להציל את הגדולה. "יש לי שם עוד ילדה!" היא צרחה והאיש הסתובב בחזרה אל המים "איפה היא? איפה היא?" והאם מצביעה למרחק וצועקת, "שם, שם".

האיש צלל פנימה והתחיל לגרור את הגוף הקטן וחסר החיים אל החוף כשהוא שומע את האנשים שעומדים על החוף קוראים אליו, "הראש שלה במים! תוציא לה את הראש מהמים!" הוא משך את הראש הקטן, השעין אותו על כתפו והביא אותה לחוף. אחד הנוכחים התחיל להנשים את הילדה, ואנשי מד"א שהגיעו בינתיים באמבולנס מדדו לה דופק ובדקו אותה, אבל לאחר זמן מה פנו לאם והודיעו לה שהיא הייתה זמן רב מדי מתחת למים והם לא יכולים להצילה. כשהם מגיעים לבית החולים, הרופאים אומרים את אותו הדבר.

בני המשפחה מתחילים להתפלל לנס. הם מתפללים ללא הפסקה ובבדיקה הבאה הרופא נושא אליהם עיניים משתאות. "אני לא מאמין! הפעילות המוחית חזרה לתפקוד רגיל!" הילדה מתעוררת לחיים ויומיים אחר כך יוצאת מבית החולים על שתי רגליים. הרופאים אומרים שזהו נס רפואי – החמצן לא הגיע למוחה במשך זמן רב מדי בשביל שדבר כזה יקרה!

מספר ימים אחר כך המשפחה עורכת סעודת הודיה כדי להודות לאלוקים על הנס, ומבקשת להזמין לאירוע את האיש שקפץ למים והציל את בתם. הם מוצאים אותו בעזרת בית החולים. מדובר בעורך דין המתגורר בקיבוץ, אדם שאין לו כל קשר לדת, ומעולם לא היה לו. הם מזמינים אותו לסעודה והוא מספר להם את סיפורו.

הוא היה בתקופת החלמה מהתקף לב לפני התקרית, והיה בדרך לחופשה בצפון עם אשתו כשראו את אם המשפחה מתחננת לעזרה. אשתו אמרה לו להמשיך לנסוע, אבל הוא אמר שהיא נראתה כל כך נואשת, שהוא הרגיש שהוא חייב לעצור ולעזור. הוא סיפר למשפחה שהוא היה חולה במשך תקופה – אבל בעברו הרחוק היה שחיין אולימפי, אם כי מזה שנים שכבר אינו שוחה. אבל, כשבוע לפני התקרית, כחלק מתכנית ההחלמה שלו, הוא שהה בבית מלון והתחיל לשחות שוב. אשתו אמרה לו שזה מסוכן, אבל הוא השיב לה שיש לו הרגשה שהוא חייב לעשות את זה, והוא נהנה מכל רגע במים. הוא המשיך ואמר, שלולא הזמן שבילה בשחייה באותו שבוע, לא היה מצליח להציל את בתם. "אז קפצתי למים והצלתי את הקטנה, אבל אז אמרת לי שיש עוד אחת. נכנסתי שוב למים, וכשמשיתי את השנייה, והבנתי שראשה נשאר במים, חשבתי שאני משתגע. לא יכולתי לשאת את המחשבה". כשהגיע הביתה, הוא סיפר, הוא פרץ בדמעות ואמר לאשתו, "אני הרגתי את הילדה ההיא". אשתו אמרה לו שנהפוך הוא, הוא הציל את הילדה, תוך סיכון חייו שלו. "אבל אני כל כך טיפוש", הוא אמר, "לא הרמתי את ראשה מהמים".

"לא", היא השיבה, "פשוט לא שמת לב".
 "לא", הוא התעקש, "היא מתה בגלל הטיפשות שלי! זו הייתה אשמתי. היא הייתה יכולה לחיות!"
 ואז, הוא המשיך בסיפורו: "חזרתי למקום ההוא וטיפסתי על הר גבוה. הבטתי לשמיים ואמרתי, יריבונו של עולם, מעולם לא פניתי אליך בתפילה. גדלתי בקיבוץ, ושם תמיד לעגנו לתפילות. תפילה הייתה בשבילי תמיד מעשה מביך. זו הפעם הראשונה בחיים שאני מתפלל אליך. אני לא אוכל להמשיך לחיות ככה.

בבקשה, אלוקים, תתייחס לזה כאילו התפללתי אליך כל חיי, ותחבר את כל התפילות שהייתי מתפלל במשך כל השנים, ותשתמש בהן כדי להציל את הילדה הזאת. אנא ממך". ואז, הוא סיפר למשפחה המרותקת לסיפור, "חזרתי הביתה והתקשרתי לבית החולים ושם אמרו לי שלפני שעה היא התעוררה. בדיקו בשעה שהתפללתי".

תחשבו על הסיפור הזה. האם הוא היה גיבור מפני שמייהר לקפוץ למים? או אולי מפני שקפץ פנימה פעמיים? איפה קרתה מתנת החיים? זה קרה ברגע שהוא אמר – הרסתי הכול. ניסיתי והשתדלתי, אבל נכשלתי. במקום להתייאש, הוא לקח את הלב השבור שלו ולא נסחף לעבר הדיכאון והעצב, אלא הפך אותו לתפילה. התפילה הראשונה בחייו. תפילה שיצרה נס!

יש לנו רגעים בחיים שבהם נדמה לנו שנכשלנו, שהרסנו הכול. אנחנו חייבים להבין שאותם רגעים ממש, אם משתמשים בהם בצורה נכונה, אפשר לתקן בס"ד את הכישלון! (הרב קובי לוי)